

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708763439344/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

skende. Jeg trykker hendes Haand og siger: Jeg er urolig! Kan jeg ikke tale med Dem et Øjeblik alene? ... Iaften! svarer hun med sit søde Smil og slaar Øjnene ned.

Saa staar vi foran Altret – en omvendt Dirigentpult. Den gamle Bisp fører Taktstokken og Musikken spiller – noget Wagnersk, en uendelig Melodi, med højtsvungne, gribende Harmonier. Prinsessen og jeg staar længe sammen Haand i Haand, lyttende andægtigt med bøjede Hoveder. Jeg lister mig til at se paa hende; og ned ad Kindens Oval triller en Taare, mat skinnende i det lyserøde Lys som en vidunderlig Perle. Jeg vil knæle, for at opfange den paa Gulvet – men nu knæler vi begge; og den gamle Bisp har lagt sine Hænder paa vore Hoveder – Musikken dæmpes ganske ...

Saa spørger jeg Dig, Prinsesse Margarita, om Du til Husbond og Gemal vil tage denne Mand, som staar ved din Side? ... – ...

Her hvisker Ceremonimestren til mig: Vil De nævne Deres Navn! –

Henrik! svarer jeg.

Om Du til Husbond og Gemal vil tage denne Mand, Prins Henrik? ...

Gerhard! raaber saa En nede i Salen.

Men kun jeg hører det; og saa er Ringene vekslede og Velsignelsen lyst; Musikken falder stærkt i, og Konge og Dronning kommer ned fra Thronen for at gratulere.

Prinsessen og jeg spaserer hele Dagen i en Have. Jeg vil stadig fortælle min Hæmmelighed ... men hun er saa smilende, saa sod og glad – jeg vil ikke gøre hende bedrovet, og jeg fortæller om Rejser og om at jeg elsker hende.

Med Et er det Aften. Det Lyserøde omkring mig er forsvundet; i Stedet for straalere Alt og Alle i Skarlagensrødt. Prinsessen og jeg føres atter igennem Galleriet; en Dør lukkes bag os, og vi staar i et Boudoir med en pragtfuld opredt Himmelseng – ganske en af Æventyrenes Himmelsenge med svævende, forgyldte Amoriner, en Sky af Kniplinger, der daler ned fra Himlen og spredes over den fjerlette Edderdunsdyne. Foran Sengen et Par smaa højroede Tøfler, og over en Stol en skarlagensrød Kammerherreuniform og en Guldkrone.

En Kammerfrue fører Prinsessen ind i et tilstodende, svagt op-